

Cubul Rubik cu zece pătrate albastre

de Bogdan Su

după ce termini prima faţă aduci un şir în jurul ei care să se potrivească centrelor de pe feţele lat acolo, dincolo, aici şi în spate, sunt patru, dar de unde vin toate celelalte, iată-le, acum le ştiu, de acum ştiu nu ştiu câta oară când le fac, ia uite păsările acelea de peste drum, acel drum, peste acest drum, de unde oc ştiu acest drum, cred că am mai fost aici cu mama, poate ieri sau poate anul trecut, sau nu ştiu când, eram Patrocle, era de ieri era mai mic, îmi aduc aminte de acest drum

Stă lipit cu spatele de zid pe aleea care duce către Biserica Doamnei. În faţa lui un stâlp pe care se un semn de circulaţie: cedează trecerea. Un pardesiu uşor, de primăvară, de culoare gri, cu un fular albastru. sprijinit de zid. Umărul atinge o pată de umezeală pe zid. Pe cap un fes ca de copil, contrastând cu barba ner În mână ţine un cub Rubik. Toată atenţia lui îndreptată asupra cubului. Din buzunar atârnă o lesă de câine, c cureaua desfăcută. În spatele lui o echipă de muncitori mută câţiva saci cu ciment. O schelă neterminată înv Biserica Doamnei.

acolo vin trei pătrate albastre, două pe colţ, unul pe centru, albastru cu galben, el e albastru cu g acolo spre galben, da, da, chiar el e galben, apoi din nou acela, ar trebui să fie demult gata, poate s-a plicti Patrocle de când fac, el s-a plictisit, da, he he, ce amuzant s-a plictisit şi câinele de când fac eu cubul pe pa cu galben

O maşină intră în gang, claxonează, şi după câteva clipe şoferul lasă geamul jos şi strigă ceva, dă- dom'ne la o parte, aici te-ai găsit să te joci, om în toată firea, am de dus materialele astea, dă-te dom'ne de a apoi a tăcut. A văzut privirea lui şi a tăcut. A aşteptat câteva clipe şi a împins înainte maşina, încet, şi l-a urn cum se trage la o parte înspre gangul blocului. A ţopăit ca un piţigoi, parcă numai într-un picior. L-a urmărit privirea, apoi a accelerat.

parcă s-a auzit ceva, cineva a zis ceva, dar de unde sunt zece pătrăţele albastre, nu, nu se poate, numărat şi dau zece, nu e posibil, cubul are doar nouă, de fiecare culoare doar nouă, încă o dată, unu, doi, patru, cinci, şase, şapte, opt, nouă, zece, da, da, dar nu se poate

A trecut părintele, îmbrăcat în haina lui neagră, lungă, cu pălăria neagră pe cap, s-a uitat la el, l-a măsurat de sus până jos. A văzut lesa de câine care atârna din buzunar. S-a întors, s-a mai uitat o dată. A spu ceva. A intrat în curte, apoi în biserică. Ca să intre în curte a ocolit sacii cu ciment pe care muncitorii îi terminaseră de mutat. Atunci l-au văzut şi muncitorii.

se poate ca la o anumită aşeare a figurii să dea alt număr atunci când numărăm? adică, atunci c numărăm o dată să dea nouă, dar când schimbăm figura să dea zece, asta s-a întâmplat, poate nu are de un dar am numărat şi desigur că pot fi o dată zece, altă dată nouă, şi de fapt toate obiectele se pot număra în f care depind după aşezare, de fapt patru puncte puse în linie nu e deloc totuna cu patru puncte puse în pătra

Unul dintre muncitori a zis ceva, altul l-a împins. Du-te şi pune-l să care nişte saci cu ciment, dac stă şi-o freacă acolo. Ceilalţi doi au râs. Dă-l în pizda mă-sii, uită-te la el, ţopăie ca o sperietoare de ciori. C sperietoare, bă, aia stă înfiptă în par. Uită-te la el cum ţopăie. Atunci a ieşit preotul din biserică şi a spus cev femeii de serviciu. Ea a dat din cap, nu, nu l-am mai văzut pe aici să ia prescuri sau colivă. Nu, nu. Atunci c aici?

Patrocle? unde e câinele, era doar aici, aici era, trebuie să fie aici, la spate poate, nu se poate să aici, s-a ascuns în spatele meu, are chef de joacă, când era mic şi eu eram mai mic şi el avea chef de joacă